

Închisoare

Alina Drăgan

În mijlocul regretelor,
Singurătatea vorbește mai
Mult ca niciodată,
Infiltrată în fiecare fir
De sânge care mă transportă
Mereu spre aceeași destinație-
O iluzie inertă
Sau o fărâmbă de vis
Spre care am năzuit vreodată...

Din mijlocul regretelor
Îmi strig disperarea,
Săpând tot mai adânc
Groapa trecutului
În care deseori mă avânt
Ca-ntr-o încleștare de gând
În care totul rămâne neschimbat,
Sfidându-mi lacrima...

Din mijlocul prezentului
Deja am regrete...
Și nu-mi mai văd viitorul,
Și mă privesc
Într-un ochi de speranță în care iar
Îmi vărs năduful...

Din mijlocul prezentului
Îmi nasc atâtea paradoxuri,
Atâtea gratii nevăzute
În spatele cărora doar lacrimile mele sunt libere...

Și-aș vrea să schimb ceva, cumva la mine
Deși n-aș vrea să schimb...

Și-aș vrea...